

ÁDÁM TAMÁS

Orvos akart lenni, színész és igazgató lett Interjú Dörner György színművésszel

Dörner György Kossuth-díjas magyar színművész, szinkronszínész, az Újszínház igazgatója, érdemes és kiváló művész Budapesten született 1953. december 9-én. Ez év januárjában Balassagyarmaton vette át a Madách-díjat. 1979-ben végzett a Színház- és Filmművészeti Főiskolán. Ugyanebben az évben a Nemzeti Színház tagjaként kezdte meg pályafutását. 1982-ben a budapesti Katona József Színház alapító tagja, 1988-tól a Radnóti Miklós Színház társulatának a tagja. 1989-től szabadfoglalkozású művész. Játszott a veszprémi Petőfi Színház, a Komédiúm, a Várszínház, a tatabányai Jászai Mari Színház, a kecskeméti Katona József Színház és a Pesti Magyar Színház előadásain. Színpadi alakításai mellett számos mozi- és televíziós filmben szerepelt.

2011 októberében Tarlós István főpolgármester kinevezte az Újszínház igazgatói posztjára, azóta is ő irányítja a teátrumot. Határozott egyéniség Dörner György. Nem lett orvos, legfőképp a művészetbarátok örülnek ennek. Filmjei, színpadi fellépései, szinkronjai feledhetetlenek. Ő adta a magyar hangját Mel Gibsonnak, Bruce Willisnek, Michael Douglasnak, Eddye Murphynek. Elmondható az is, hogy színháza életébe igazgatóként új színt vitt. A koronavírus őt is, és a társulat tagjait is jórészt némaságra ítélte. Dörner reméli, mielőbb teljes lendülettel beindul a színházi élet.

Mondhatom, hogy egy pesti vagány művésszel beszélgetek?

Mondhatja. Egy pesti srácról van szó, aki Kőbányán, a Hős utcában született. A Hős utca abban az időben elég csibész környék hírében állt. De becsületes hely volt! Gyermekkoromban minden rendben ment. Mert

a rendőrök nem nagyon mertek bejönni az utcánkba Kőbányán sem, és Zuglóban sem. Ha mégis betértek, megkértük őket, a kicsiknek vegyenek csokoládét. Többnyire rá lehetett őket venni erre.

És jöttek az el nem kerülhető iskolák.

Jöttek, sorban. Ért egy-két meglepetés. Amikor ki kellett tölteni a jelentkezési lapot, értetlenül álltam azon rubrika előtt: milyen kitüntetések vannak a családban? Lehetett választani.

A nagypapa lóversenyezett, ha jól tudom, szórta a pénzt.

Egyfolytában „lovizott” az öreg. Mentségére legyen mondva, hogy az első világháborúban megsebesült, így aztán később másképp látta a világot. Természetes, hogy nőkhöz is járt, neki is vér folyt az ereiben.

Növekedett a kis Dörner és eldöntötte, színész lesz.

Orvos akartam lenni. A gimnázium harmadik és negyedik osztályát elöltük. Túl közel épült a sportcsarnok, a tornatanárunk igen jó ember volt. A büféjében három ötvenért lehetett kapni egy korsó sört, jobban szerettünk oda járni, mint az iskolába. Elfoglaltuk az utcát, fizikai kísérleteket végeztünk az aszfalton. Élveztük, hogy élünk. A holland követség is ott működött, nem messze. A követség portásától kértünk tüzet, szépen parázslott a cigi.

Na, ugye, visszasírja a régi szép időket! A háromötvenes sört!

Az mindenképpen dicséretes, hogy csak ennyibe került a sör. Már aki- nek volt ennyi pénze. Mi összedobtuk négyen.

Volt a családban doktor?

Nemhogy orvos, de művész sem. Éppen ezért izgatott a dolog. Nagypapai ágon akadtak papok, iparosok, ő maga is hentes- és mészárosvizsgát tett. Igaz, soha nem dolgozott saját szakmájában, háborúba kellett mennie.

Utána dolgozott?

Nagypám az Aranybikában pincérkedett, ami minőségében nagyon hajaz a pesti Gundelre. Egyik ág elindult Bajorországból, a másik az Alföldről, így lettünk pestiek.

Miként van az, hogy egy tehetséges embert csak harmadikra vesznek fel a Színművészeti Főiskolára, ami ma egyetem?

Úgy akarták. Nem mindig derül ki időben a tehetség. Legalábbis azoknak, akik döntenek ez ügyben. De lehet, rosszul mondtam a verset a felvételin. Nem fontos, elvégeztem a főiskolát. Az orvosit nem.

Nyilatkozta valabol, mekkora baj, hogy az orvosok manapság nem tanulnak latint, legfeljebb a speciális szavakat tudják így. Miért baj?

Azért, mert az európai műveltség alapja. Ez legalább akkora hiba, mint-hogy az európai alkotmányba nem teszik be a kereszténységet.

Hogy emlékszik a főiskolás évekre?

Szép emlékeket hordozok magamban. Kiváló csapat jött össze, kevesen voltunk, úgyhogy minden lépcsőfordulóban előadásokat tartottunk.

Tanárai?

Remek emberek: Kapás Dezső, Morvai István.

Első színháza a Nemzeti lett.

Hívtak, nagyon élveztem. És ugyanazzal a csapattal átmentem a Katonába. Mint tudjuk, hétévente jönnek a fordulópontok az ember életében.

Szabadúszó lett. Véletlen az, hogy éppen a szabadság évében, '89-ben lett az?

Onnantól kezdve ez a folyamat megállíthatatlan volt, sok jelentős színész szabadúszóvá, kényszervállalkozóvá vált.

Sokat szinkronizál. Én például el nem tudnék képzelni más hangot Mel Gibson, Bruce Willis, Michael Douglas vagy éppen Eddy Murphy alá.

Pedig mások is beszálltak. A jó filmeket, a jó színészeket szeretem szinkronizálni. Andrzej Wajda *Ördögök* című filmjében sok kiemelkedő színésszel találkozhattunk. *A bolond és a királynő*ben eszméletlenül nagyot játszott Bolek Polívka cseh színész. Élvezet volt szinkronizálni.

Felsorolni is sok, mennyi filmben szerepelt. Uramisten, Szívűr, A falfúró, Egy kicsit én, egy kicsit te, Rosszemberek, Vadászat, Kútfejek, Honfoglalás, Üvegtigris stb.

Megtaláltak a filmek, bár nem minden időszakban volt ez így.

Magyarnak lenni jó dolog?

A világon a legjobb, itt van szavazati jogom. Ebben nem vagyok különlegesség. Talán abban sem, hogy szeretem a hazámat.

Család?

A család a legfontosabb számomra. Szent dolog. Nekem megadatott a nagycsalád.

2011-ben kinevezték az Újszínház igazgatójának, azóta bemutató bemutatót követ, új arca lett a teátrumnak.

Valóban átalakult a repertoár, a magyar szerzők jóval nagyobb szeletet kaptak, Wass Albertről, másokról sem feledkeztünk meg.

Már az év elején jött egy elismerés, januárban megkapta a Madách-díjat Balassagyarmaton, aztán pár hónapra rá a Kossuth-díjat. Váratlanul érte?

A Madách-díj mindenképpen. A Kossuth-díjnak is nagyon örültem, sok kolléga gratulált hozzá, régóta esedékes volt szerintük, úgyhogy mindkettőnek nagyon örülök.

Egyáltalán, mit jelentenek önnek a díjak?

Elismerést feltétlenül. Talán emellett az átlagnál nagyobb figyelmet. Rám nézve pedig nagyobb felelősséget.

Hogy viselte, viseli személy szerint a vírusos akadályokat?

Igazából otthonról is tudok dolgozni, de a szomorú az, hogy színházi előadást így nem nagyon lehet csinálni sajnos. Élem a mindennapjaimat, mint mindenki más.

A társulat tagjai mit csinálnak a némaság hónapjaiban?

Szenvednek. Igyekeznek kihasználni ezt az időszakot arra, hogy bepótolják az elmulasztott otthoni teendőket. Sokan pedig online mutatják meg magukat, mert a színészi lét nem mentes az exhibicionizmustól.

Reálisnak tartja, hogy a közeljövőben teltházas előadásokat tartsanak?

Ha rajtam múlik, igen, de a vírus nem mindig engedi azt, amit szeretne az ember.

Antal József: Védőbástya (papír, ceruzarajz)